یادداشت

بلای تخصص‌گریزی

ادامه از صفحه اول

در این یادداشت با گذشتن از کنار این مثال‌های فراوان، از زاویه دیگری بـه این ماجرا نگاه خواهم کرد. در این باب، توجه به نکات زیر به درک بهتر صورت‌مسئله کمک می‌کند:

۱. یکی از وظایف حکمرانان این اسـت کـه با افزودن بر درجه آگاهی شهروندان، موقعیتی را در جامعه فراهم کنند که حرمت حریم علم و عالمان پاس داشـته شده و مردم برای رفع مشـکل خود، دعانویس‌ها را رها کنند و سراغ اهل فن بروند. امیرکبیر در دوران صدارت خود برای اولین بار امکانات مایه‌کوبی آبله را برای همگان فراهم کرد و آنگاه که خبردار شد دو کودک به دلیل خودداری والدین از مایه‌کوبی، بیمار شـده و درگذشته‌اند، نشست و زار گریست. میرزا آقاخان او را از این کار برحذر داشت که «مرگ این دو کودک تقصیر شما نیست و علتش جهالت پدرانشان بوده است». امیر در پاسخ گفت: «اگر چنین هم باشد، مسبب ما حاکمان هستیم که به مردم‌مان یاد نداده‌ایم».

در یک جامعه سنتی با درصد بالای بی‌سوادی، بی‌اعتمادی به دانش و بی‌اعتنایی به تخصص چندان مایه تعجب نیسـت، اما حکومت موظف اسـت شـرایطی را فراهم کند که میزان آگاهی مردم رشد بیابد.

۲. بند سـوم اصل ۴۳ قانون اساسی، شـرکت فعال در اداره کشور را حقی مسلم برای همه شـهروندان می‌داند. لازمه اسـتفاده صحیح از این حق، برخورداری از آموزش کافی در حدی است که طراران عالم سیاست نتوانند شهروندان را گرفتار خود کنند. به بیان دیگر، این اصل تکلیفی را بر دوش حکومت می‌گذارد که باید در مسیر ارتقای دانش و آگاهی شهروندان تلاش کند.

۳. برخی سیاسیون و دولتمردان اعتنایی به ضرورت رشد آگاهی شهروندان ندارند و این امر در بسـیاری از جوامع امروزی مشـاهده می‌شـود. برای این بی‌اعتنایی می‌توان دو دلیل عمده ارائه کرد:

الف. برخی دولتمردان رشـد آگاهی مردم را مزاحم پیشـبرد سیاست‌ها و اهداف خود می‌دانند. اگر سـطح آگاهی مردم پایین باشد، آنان به‌راحتی می‌توانند افراد را فریفته و به اطاعت از خود وادار کنند. در جنگ صفین، به دنبال شهادت عمار یاسر، لشـکریان شام چون سطح آگاهی‌شـان کم بود، فریفته استدلال نادرست معاویه شدند. اگر غیر از این بود، دست از اطاعت او برمی‌داشتند.

ب. برخی دولتمردان آن‌چنان گرفتار روزمرگی هستند که ترجیح می‌دهند مردم به هر دلیلی با آنان همراه شوند تا فلان مشکل روز حل شود. این حاکمان و سیاسیون به اهمیت رشـد آگاهی مردم و خطری که توقف این رشد در بلندمدت و حتی گاه در کوتاه‌مدت برای سلامت جامعه دارد، توجهی نمی‌کنند.

۴. در اینجا بیان یک واقعه تاریخی خالی از لطف نیسـت. در سال ۱۳۵۸ با همت شهید دکتر بهشتی نشسـت‌هایی هفتگی با حضور نخبگان حوزوی و دانشگاهی برگزار و درباره مسـائل مهم کشوری بحث و بررسی می‌شد. در یکی از نشست‌ها، یکی از روحانیون بنام آن ایام می‌خواست طرحی برای بخش کشاورزی ارائه کند. دکتر بهشتی خیلی محترمانه به ایشان تذکر داد اینک در دانشگاه‌های معتبر جهان در حوزه کشـاورزی در ده‌ها گرایش دانشجوی دکتری تربیت می‌کنند، بهتر است شما به رشته خودتان بپردازید و اجازه بدهید متخصصان این رشته خودشان نظر بدهند. اما اینک با گذشـت ۴۷ سـال از آن روزها، دغدغه خاطر یک عضو مجمع تشـخیص مصلحت نظام هنوز این مبحث اسـت که فلان فرد غیرمتخصص که الفبای سیاسـت خارجی را هم نمی‌داند، درباره یک موضوع مهم نظر می‌دهد و ذهن مخاطبان خود را گرفتار تفکری غلط می‌کند. همین نکته نشان از یک کاستی بزرگ در نظام آموزشی کشور دارد.

در چند دهه گذشـته، تخصص‌گریزی خسارت‌های سـنگینی به اقتصاد ملی زده است. سپردن مسئولیت به افراد کارنابلد در حوزه‌های مختلف، نتیجه‌ای جز ضرر و زیان به همراه نداشته است. با این حال، بدون تردید این بلا در چند ماه گذشته و به دنبال تحمیل جنگ نابرابر و ظالمانه به ایران عزیزمان، قدرت ویرانگری خود را بیش از پیش به تماشا گذاشته است. در روزها و شب‌هایی که ملت بیش از هر زمان دیگری نیازمند همدلی و وحدت اسـت و مسئولان دلسوز کشور با ازجان‌گذشتگی برای حل مشـکلات تلاش می‌کنند، منافع فلان جریان سیاسـی ایجاب می‌کند از قدرت انحصاری خود به صورت تسلط بر تریبون‌ها استفاده کرده و افکار عمومی را علیه مسـئولان دولت که وابسته به جریان سیاسی رقیب هستند، بشوراند؛ و در این مسـیر حتی از منحرف‌کردن مسیر تجمعات مردمی شبانه که بهترین فرصت برای گسترش روحیه همبسـتگی ملی بود نیز ابایی ندارد. از دید آنان، بهتر است شهروندان کمترین سـطح دانش سیاسی و اجتماعی را داشته باشند تا با کمترین زحمت بتـوان آنها را علیه تیم مذاکره‌کننده کشـورمان به ناسـزاگویی و توهین واداشت. سخن درباره ابعاد مختلف بلای تخصص‌گریزی بسیار و فراتر از حوصله یک یادداشت مختصر است. در این یادداشت فقط کوشیدم صورت‌مسئله را قدری شفاف‌تر کنم.

پرنده خارزار و مسئله تردید

ادامه از صفحه اول

در این وضعیت، سیاسـت‌گذار دیگر میـان گزینه‌های ممکن انتخاب نمی‌کند؛ صرفا می‌کوشد هزینه تصمیمی را کم کند که در جای دیگری گرفته شده است. درس سوم به نسبت میان واقعیت و آرزو بازمی‌گردد. در برخی تجربه‌های تاریخی که بیات مرور می‌کند، ناتوانی در سنجش دقیق وزن نیروهای داخلی و خارجی، موجب شـد امید به امکان‌های دوردست، جای مواجهه با تهدیدهای نزدیک را بگیرد. سیاست نه با بدبینی پیش می‌رود و نه با خوش‌باوری؛ با شناخت نسبت نیروها، محدودیت‌ها و فرصت‌هایی پیش می‌رود که در لحظه واقعا وجود دارند، نه آنچه دوست داریم وجود داشته باشند.

درس چهارم، به نقـش افکار عمومی و حافظه تاریخی مربوط اسـت. بیات نشـان می‌دهد در برخـی داوری‌های رایج تاریخی، هر نـوع انعطاف یا مصالحه به‌سرعت نشانه ضعف یا خیانت تلقی شده و ایستادگی، فارغ از هزینه و امکان آن، فضیلت شمرده شده است. حاصل چنین ذهنیتی، تنگ‌شدن میدان تصمیم است. سیاست‌مدار در لحظه بحران، فقط با واقعیت بیرونی مواجه نیست؛ با تصویری نیز روبه‌رو است که جامعه از شجاعت، مقاومت، سازش و عقب‌نشینی ساخته است. این تصویر می‌تواند تصمیم سنجیده را دشوارتر کند.

درس پنجم، از استثناهای تاریخی برمی‌آید. بیات در بررسی بحران آذربایجان، به نقش قوام‌السـلطنه اشـاره می‌کند؛ به ترکیبی از مذاکره، شـناخت تغییرات بین‌المللی، بهره‌گیری از نیروهای داخلی و حفظ امکان عمل. اهمیت این تجربه نه در الگوبرداری مکانیکی از یک شـخصیت تاریخی، بلکه در یادآوری این نکته است که خروج از تردید، الزاما به معنای انتخاب میان تسلیم و تقابل نیست. گاه سیاسـت مؤثر از توانایی دیدن چند امکان و حرکت در زمان مناسـب میان آنها پدید می‌آید. تردید در نظام اداره کشـور همیشه با نام تردید ظاهر نمی‌شود. گاه در ارجاع پی‌درپی یک مسـئله از این نهاد به آن نهاد دیده می‌شود؛ گاه در ابلاغ تصمیمی که هیچ‌کس مسئول توضیح و دفاع از آن نیست و گاه در سیاستی که با نخستین دشـواری، بی‌آنکه معیار روشنی برای اصلاحش وجود داشته باشد، معلق می‌مانـد. در چنین وضعی، مدیر میانی نمی‌داند بر چه مبنایی باید عمل کنـد، فعال اقتصادی افق پیش‌روی خود را نمی‌بیند و جامعه به این برداشـت می‌رسد که جمع‌بندی روشنی میان نهادهای مسئول وجود ندارد. تردید تا وقتی فرصتی کوتاه برای سـنجیدن واقعیت و پیامدهاست، بخشی از عقلانیت است، اما وقتی به تعویق دائمی انتخاب بدل شـود، نیرویی مخرب اسـت: فرصت‌ها را می‌سـوزاند، مسئولیت را پراکنده می‌کند و سرانجام اختیار تصمیم را به زمان، بحران و دیگران می‌سپارد.

«پرنده خارزار» در نهایت از درد انتخاب سـخن می‌گویـد، اما تراژدی رالف در دشواری انتخاب نبود؛ در گریز از آن بود. تاریخ سیاسی ما نیز آن‌گونه که کاوه بیات یادآوری می‌کند، بارها با لحظه‌هایی روبه‌رو بوده که در آنها مسئله اصلی، انتخاب میان خوب و بد نبوده، بلکه ناتوانی در انتخاب میان گزینه‌های دشوار بوده است.

گزارش «شرق» از عملکرد معاونت زنان ریاست‌جمهوری که در سایه افزایش اخبار زن‌کشی‌ها و بلاتکلیفی لایحه منع خشونت، کم‌فروغ است

متولی غایب

نیلوفر حامدی: بررسـی نزدیک به ۳۰ پرونده زن‌کشـی در بازه زمانی ابتدای تابسـتان تا آخرین روز مهرماه امسال، جای پای خشونت خانگی را برای چندمین مرتبه مقابل چشم همگان قرار داده اسـت؛ پرونده‌هایی که در برخی از آنها، بدن زن کشته‌شـده مثله شده و در دیگری، پیکر کاردآجین‌شـده را پس از قتل، سـوزانده‌اند. در چنین وضعیتی، جای خالی اقدامی عملیاتی از سـوی تنها نهاد رسـمی متولی زنان در کشور، یعنی معاونت زنان و خانواده ریاست‌جمهوری، یکی از بزرگ‌ترین پرسش‌های فعالان این حوزه را شکل می‌دهد؛ معاونتی که نه‌تنها در حوزه عملیاتی، بلکه حتی در عرصه رسانه‌ای هم دست به اظهارنظر خاصی نمی‌زند. اگرچه معاون بررسـی‌های راهبردی معاونت زنان «وجود یک قانون جامع، تخصصی و اثربخش برای پیشـگیری از خشونت و حمایت از زنان» را در گفت‌وگو با «شـرق» ضروری می‌داند، این معاونت در زمان حضورش نتوانسته لایحه قدیمی منع خشونت علیه زنان را تا به امروز قدمی به جلوتر براند.

بررسـی مصاحبه‌های زهرا بهروزآذر، ریاسـت این معاونت، در یک سـال گذشته و حتی رصد شـبکه‌های اجتماعی او این‌طور به نظر می‌رساند که گویی حتی تمایلی برای گفت‌وگو درباره این عناوین وجود ندارد. آخرین گفت‌وگوی رسـمی رسانه‌ای او با رسانه دولت بود؛ در شـهریور امسـال و جایی که تنها اهمیت حمایت از حقوق زنان را در «در تحکیم خانواده و کاهش خشـونت و افزایش اعتماد» دانست. همچنین، وقتی عناوینی همچون نام ریاسـت این نهاد و معاونت زنان را در مرورگرها جست‌وجو کنید، محتوایی پیوسته با اخبار متعدد زن‌کشی‌های اخیر یا موضوع حیاتی و حساس خشونت علیه زنان به چشـمتان نمی‌خورد. در مقابل، حضور چند هزار زن در پسـت‌های مدیریتی دولتی یا تقدیر از رئیس یک بانک از نگاه این معاونت، شایسته خبررسانی بوده‌اند. اوضاع در کانال تلگرامی این نهاد هم چندان تعریفی ندارد؛ بخش زیادی از محتوای منتشرشـده در این کانال مربوط به تبریک و تسلیت و دیدوبازدیدهایی است که از کانون اصلی دغدغه‌های زن ایرانی فاصله‌ای کیلومتری دارد.

سرنوشت نامعلوم قانون حمایت از زنان

اینها همه در حالی اسـت که ماه‌ها از استرداد لایحه منع خشونت علیه زنان -یکی از جدی‌تریـن متون حقوقی مرتبط به زیسـت زنان در این کشـور- از مجلس می‌گذرد، اما روشـن نیسـت عاقبت آن به کجا خواهد رسید. دقیقا مهرماه سـال گذشته بود که دو معاون اسـبق زنان و خانواده، با ارسـال نامه‌ای به ریاست دولت، نسبت به تغییرات ماهوی لایحه «حفظ کرامت و حمایت از زنان در برابر خشـونت» توسط مجلس هشدار دادند و خواسـتار اسـتفاده از ابزار قانونی اسـترداد این لایحه و بازگشت به متن اصلی شدند. «نرجس ابوالقاسمی»، معاون بررسـی‌های راهبردی در معاونت زنان و خانواده ریاست‌جمهوری، در گفت‌وگو با «شـرق» تأکید می‌کند موضع دولت در موضوع لایحه ارتقای امنیت زنان روشـن اسـت: «مـا معتقدیم وجود یک قانـون جامع، تخصصی و اثربخش برای پیشـگیری از خشـونت و حمایت از زنان، ضرورتی جدی است. در جریان بررسـی لایحه در کمیسـیون اجتماعی مجلس، تغییراتی ماهوی در متن آن ایجاد شد که از نظر دولت، بخشی از ظرفیت‌های پیشگیرانه و حمایتی لایحه را کاهش می‌داد. به همین دلیل، دولت تصمیم به اسـترداد لایحه گرفت. این تصمیم به معنای عقب‌نشینی از ضرورت قانون‌گذاری در این حـوزه نبود، بلکه دقیقا با هدف حفظ کارکردهای اصلی لایحـه و جلوگیری از تصویب متنی اتخاذ شـد که نتواند اهداف مـورد انتظار را محقق کند. پس از آن، با توافق رئیس‌جمهور و رئیس مجلس، مقرر شـد فرایند استرداد به‌طور موقت متوقف شود تا امکان بازبینی متن و دستیابی به توافق کارشناسی فراهم شود». او ادامه می‌دهد: «در همین چارچوب، متن بازبینی‌شده‌ای تهیه شده که مورد تأیید معاونت امور زنان و خانواده اسـت و اکنون منتظر بررسـی و پذیرش آن در کمیسیون اجتماعی مجلس هسـتیم. در غیر این صورت، استرداد ارسال‌شـده به مجلس به صورت قطعی اعلام می‌شود. امیدواریم با همکاری کمیسیون اجتماعی و فراکسیون زنان مجلس، زمینه ادامه بررسـی و تصویب لایحه با حفظ ظرفیت‌های اصلی آن فراهم شـود». بر اساس اعلام او، در عین حال باید میان ضرورت تکمیل قوانین و مسئولیت دستگاه‌ها برای اقدام در شرایط فعلی تفکیک قائل شد: «تصویب این لایحه برای تقویت و تکمیل نظام حمایت از زنان ضروری است، اما تا زمان تصویب آن نیز نمی‌توانیم اقدامات پیشگیرانه و حمایتی را متوقف کنیم. در حال حاضر در قوانین کیفری، مقررات حمایتی و سازوکارهای قضائی کشور، ظرفیت‌های مهمی برای مقابله با خشونت، رسیدگی به تهدیدها و حمایت از افراد در معرض خطر پیش‌بینی شده است که باید از آنها به‌درستی استفاده شود. بنابراین، ما از یک سـو پیگیر تصویب قانونی جامع و مؤثر هستیم و از سوی دیگر، مسئولیت داریم با استفاده از اختیارات و امکانات موجود، برای پیشگیری از خشونت و حمایت از زنان اقدام کنیم. این دو مسیر نه در تعارض با یکدیگرند و نه جایگزین یکدیگر».

اورژانس اجتماعی؛ ظرفیتی برای مهار خشونت

به عقیده ابوالقاسـمی، در مواجهه با پدیده‌هایی مانند خشونت خانگی، باید توجه داشت این مسائل صرفا ماهیت حقوقی یا کیفری ندارند، بلکه با مجموعه‌ای از عوامل فرهنگـی، اجتماعی، خانوادگی و فردی پیوند خورده‌انـد: «به همین دلیل، نباید اجازه دهیم این موضوع به یک مسـئله صرفا سیاسی یا احساسی تقلیل پیدا کند. حساسیت افکار عمومی و رسانه‌ها نسبت به این حوادث ارزشمند است، اما باید این حساسیت را به فرصتی برای شناخت دقیق‌تر عوامل خشونت، اصلاح نگرش‌های نادرست و تقویت اقدامات پیشگیرانه تبدیل کنیم. پیشگیری از خشونت نیازمند اصلاح برخی نگرش‌ها و الگوهای رفتاری در جامعه است. آموزش مهارت‌های گفت‌وگو، کنترل خشم، مدیریت هیجان و حل مسـالمت‌آمیز تعارضات در خانواده، از اقداماتی اسـت که باید از سنین

پایین و با مشـارکت نظام آموزشی، رسـانه‌ها، نهادهای فرهنگی و تشکل‌های مردمی دنبال شـود. اصلاح الگوهای رفتاری و نگرش‌های فرهنگی طبیعتا فرایندی تدریجی اسـت و بدون همکاری مستمر همه نهادهای مسئول و مشارکت خود مردم به نتیجه مطلوب نمی‌رسد. با این حال، در کنار این اقدامات بلندمدت، موضوع بسیار مهم دیگر، شناسایی به‌موقع نشانه‌های خشـونت و جلوگیری از تبدیل آن به آسیب‌های شدیدتر و جبران‌ناپذیر اسـت. در این زمینه، ظرفیت‌هـای قانونی، قضائی و حمایتی مهمی در کشور وجود دارد که باید بیش از گذشته به مردم معرفی شوند و از آنها به‌صورت مؤثر استفاده شود».

معاون توسـعه راهبردی معاونت زنان، اورژانس اجتماعـی را یکی از مهم‌ترین این ظرفیت‌ها می‌دانـد: «اورژانس اجتماعی صرفا یک خط تلفنی برای مشـاوره نیسـت، بلکه شـبکه‌ای از مراکز تخصصی و تیم‌های سـیار مددکاری و مداخله در بحران است که در مواردی مانند خشـونت خانگی، کودک‌آزاری و سـایر آسـیب‌های اجتماعی وارد عمل می‌شـود. بر اساس آمارهای ارائه‌شده، در حال حاضر بیش از ۳۸۶ مرکز اورژانس اجتماعی و نزدیک به ۶۰۰ تیم سـیار در کشـور فعالیت دارند. تقویت تجهیزات و ناوگان این مجموعه، توسعه پوشش جغرافیایی و افزایش توان مداخله به‌موقع، از موضوعاتی است که در دولت چهاردهم مورد توجه و پیگیری قرار دارد. در همین چارچوب، توسعه و نوسازی ناوگان اورژانس اجتماعی و افزایش امکانات تیم‌های سیار، یکی از محورهای تقویت زیرسـاخت‌های مداخله در بحران است». او ادامه می‌دهد: «این تیم‌ها با حضور مددکاران اجتماعی و نیروهای تخصصی می‌توانند پس از دریافت گزارش، وضعیت فرد در معرض خطر را بررسـی کنند، خدمات اولیه را ارائه و در صورت ضرورت، هماهنگی لازم را برای مداخله قضائی، انتظامی یا انتقال فرد به مراکز حمایتی انجام دهند. افزایش سرعت دسترسی به این خدمات، به‌ویژه در مناطقی که فاصله بیشتری با مراکز تخصصی دارند، اهمیت زیادی در پیشگیری از تشدید خشونت دارد. ما نیاز داریم این موضوع به یک آگاهی عمومی تبدیل شود. اگر کسی در همسایگی خود صدای فریاد، درخواست کمک یا نشانه‌های جدی خشونت را می‌شنود، نباید نسبت به آن بی‌تفاوت باشد. شهروندان باید بدانند چه زمانی و چگونه می‌توانند مداخله کنند».

جای خالی چهره‌های سرشناس

نکته جالب اینکه با وجود گلایه‌های متعدد فعالان و تسـهیلگران حوزه زنان نسبت به تعطیلی‌های زنجیره‌ای خانه‌های امن در چند سـال اخیر، ابوالقاسمی همین مراکز را یکی از بخش‌های روشـن کارنامه معاونت زنان معرفی می‌کنـد: «یکی دیگر از اجزای مهم این شـبکه حمایتی، خانه‌های امن اسـت. در حال حاضر ۱۷ خانه امن دولتی و ۱۳ مرکز غیردولتی در کشـور فعالیت دارند که خدمات حمایتی به زنان خشونت‌دیده ارائه می‌کنند. در شـش‌ماهه نخست امسال هم ۳۴۰ زن خشـونت‌دیده و ۲۹۹ کودک در این مراکز پذیرش شـده‌اند. براسـاس گزارش‌های موجود، در حال حاضر ظرفیت لازم برای پذیرش زنان خشـونت‌دیده وجود دارد و موردی نداشته‌ایم که زنی صرفا به دلیل کمبود ظرفیت خانه‌های امن از پذیرش و دریافت خدمات محروم شده باشد. خدمات این مراکز نیز صرفا به اسـکان موقت محدود نمی‌شود. زنان پذیرش‌شده متناسب با شرایط خود از خدمات مددکاری اجتماعی، مشاوره و حمایت روان‌شناختی، خدمات حقوقی، آموزش، کمک‌هـای موردی و کمک به تأمین هزینه‌های درمان و مسـکن برخوردار می‌شـوند». براسـاس اعلام او، هدف این اسـت که زنان در معرض خشونت، علاوه بر برخورداری از محیط امن، حمایت‌های لازم را برای عبور از شـرایط بحرانی و بازگشـت به زندگی ایمن دریافـت کنند: «طبیعتا حفظ و تقویت ظرفیت این مراکز، اسـتمرار خدمات تخصصی و توسـعه دسترسی به حمایت‌های اجتماعی، از موضوعاتی است که با همکاری سازمان بهزیستی و سایر دستگاه‌های مسئول پیگیری می‌کنیم».

جای خالی چهره‌های سرشناس، باتجربه و دغدغه‌مندی که می‌توانستند در این ارگان رسمی حاضر باشند هم از جمله گره‌های کوری است که روشن نیست باید به دست چه کسی باز شـود. بررسی اظهارات کارشناسـان و فعالان این حوزه در ماه‌های اخیر نشان می‌دهد پیوند معاونت زنان با استادان دانشگاه و صاحب‌نظران این حوزه، جای تشکیک دارد. مثلا سـؤال ایجاد می‌شود که معاونت زنان در سال‌های اخیر چه پژوهش جدی و رسـمی درباره دگرگونی‌های اجتماعی و تغییرات مطالبات زنان انجام داده است؟ بماند که مطالبات قبلی زنان، مثل همین لایحه خشـونت و اخیرا مهریه و حتی موتورسواری زنان عملا برزمین‌مانده محسوب می‌شوند. درباره مهریه، معاونت زنان نتوانست تأثیری بر مجلس بگذارد و عملا حقوق‌دان‌های مجمع تشخیص بودند که سرنوشت این ماجرا را مشخص کردند. در موضوعات بسیار ساده‌تر مثل موتورسواری زنان هم با اینکه بهروزآذر زمستان سال گذشته در این باره وعده داده بود، تا این لحظه هیچ اقدام عملیاتی قانونی قابل رؤیت نیست. اگرچه تعداد آموزشگاه‌هایی که مشغول آموزش موتورسواری به زنان در ایران هستند زیاد شده و متقابلا راکبان موتورسیکلت زن هم در سطح شهرها افزایش یافته‌اند، همچنان هیچ خبری از صدور گواهینامه برای آنها نیست.

رسـانه‌ها در دوره‌های پیشـین از کارگروه‌هایی که در معاونت زنان تشکیل می‌شدند اطلاع داشـتند و در همین باره می‌توانسـتند از آنها پرسشگری و مطالبه‌گری کنند. برای مثـال، کارگروه‌های ۱۲گانه‌ای که تا دولت دوازدهم در معاونت زنان شـکل‌گرفته بود و حالا به نظر می‌آید کاملا به بوته فراموشـی سپرده شده‌اند. مثلا باید پرسید پیگیری‌های مرتبط با مشاغل خانگی که از دوره‌های پیشین آغاز شده بود به کجا کشید؟ به‌ویژه وقتی بدانیم زهرا بهروزآذر به عنوان ریاست این معاونت، در دانشگاه کارآفرینی اجتماعی درس خوانده‌اند، انتظارات نیز بیشتر هم می‌شود.

در این حوزه که جسـت‌وجو داشـته باشـید، می‌توانید رد این وقایع را از سوی سایر چهره‌های شـاخص و مرتبط بـا این موضوعات نیـز ببینید؛ مثل ژاله شـادی‌طلب که ویدئویی از انتقاداتش نسبت به عملکرد معاونت زنان در ماه‌های اخیر خبرساز شده بود. شـادی‌طلب دارای دکترای جامعه‌شناسی از دانشگاه آیوا در آمریکا و عضو هیئت‌علمی دانشـگاه تهران است. او تصدی مشـاغلی چون «معاون برنامه‌ریزی بخش کشاورزی و عمران روسـتایی» و «ریاست مرکز مطالعات و تحقیقات زنان دانشکده علوم اجتماعی» را بر عهده داشـته اسـت، مؤلف چندین عنوان کتاب پژوهشی برجسته بوده و مطالعات زنان را به‌صورت دانشگاهی و تجربی پیگیری کرده است. با وجود این، او هم از عملکرد معاونت زنان ناراضی اسـت و در بخشـی از اظهاراتش در این گفت‌وگوی ویدئویی، به دشـواربودن تفهیم مسـائل زنان در کشور می‌پردازد: «تفهیم مسـائل زنان در این کشور دشوارترین کاری است که من در عمرم تجربه کرده‌ام. گاهی حتی تفهیم مسائل زنان به خود زنان هم دشوار بوده است. همین الان نگاه کنید. معاونت زنان کنونی اصلا منِ نوعی را نمی‌پذیرد. برای اینکه به نظر می‌رسـد اساسـا درکی از مسائل زنان ندارد. گوییِ تصور می‌کنند تنها موضوعات مرتبط با زنان و درکشـان این اسـت که فقط به زنان سرپرست خانوار به کمیته امداد سـفارش کنند که چیزی به آنهـا بدهند. انگار اصلا نمی‌بینند در بررسـی مسائل زنان، موضوعات حقوقی جدی است و ما در قوانین کشور مسئله داریم. وقتی تعریف می‌کنید «رئیس خانوار مرد است»، این یک مسئله است. اینکه قوانین حکم می‌کنند که اشتغال زن با صلاح‌دید مرد معنا پیدا می‌کند، این هم یک مسئله است. وقتی حضانت بچه‌ها فقط تا ۱۷سالگی به مادر داده می‌شود آن هم با هزاران شرط و شروط، هزاران مخاطره ایجاد می‌شـود و در وهله اول کودک آسیب می‌بیند و این مسئله است. تفهیم این موارد همه عمر من را به خودش اختصاص داده و این مسئله است».

محافظه‌کاری جای واکنش صریح

«کتایون مصری»، پژوهشـگر مطالعات زنان و جنسـیت، معتقد اسـت برای ارزیابی عملکرد معاونت زنان در هـر دوره‌ای معیارهای مختلفی وجود دارد: «از میزان حضور مسـتقیم مدیـران این نهاد در رسـانه‌ها تا آمار گزارش عملکرد رسـمی و غیررسـمی معاونت در مراسـم‌های مختلـف، از توییت‌های فردی عالی‌ترین مقـام این معاونت یا فعالیت‌های بخش‌ها و زیرمجموعه‌های آن در شـبکه‌های اجتماعی، همگی می‌تواند جنبه آگاهی‌بخشی داشته باشـد و همه ما را که بیرون از معاونت قرار داریم به ارزیابی برسـاند. به عنوان فردی که مهم‌ترین دغدغه‌ام مسائل ایران است، می‌گویم متناسب با تحول پرشـتاب وضعیت زنان ایران و مطالبات انباشته آنها، معاونت امور زنان به عنوان مهم‌ترین رکن سیاست‌گذاری در امور زنان، فعالیت روشن و شفافی نشان نداده است. این معاونت اگرچه پیگیر نیازهای زنان بوده و هست، اخبار آن به دلیل نداشتن تریبون رسمی و جدی گرفته‌نشدن اطلاع‌رسانی مستمر چنین می‌نماید که از جریان پرشتاب مسئله زن ایرانی جا مانده است. این معاونت، به همین دلیل در جایی که باید صریح‌ترین واکنش‌ها را داشته باشد، تصویر محافظه‌کاری از خود به نمایش می‌گذارد».

این پژوهشـگر پیشـنهاد می‌دهد معاونت زنان به آسیب‌شناسـی عملکرد خودش بپردازد: «معاونتی که به‌طور مستقیم با نیمی از جمعیت ایران در ارتباط است و به دلیل داشـتن نام امور زنان و «خانواده» عملا با تمام جامعـه ارتباط دارد، ولی اخبار اقدامات و عملکرد این معاونت به شـرکت در بازگشـایی فلان نمایشـگاه یا سخنرانی تشریفاتی در فلان گردهمایی تقلیل پیدا کرده اسـت. پس از نظر مـن، تصویر مبهم از آنچه درون معاونت می‌گذرد اجازه ارزیابی صریح را نمی‌دهد. ضمن اینکه نمود بیرونی این معاونت هم نشـان داده در شناسایی نیازهای زنان منطبق با مسـائل روز جامعه پیشرو نیست و هرازگاهی وقتی بحرانی بروز پیدا می‌کند، با اظهارنظری کوتاه درقاب رسانه‌های رسمی ظاهر می‌شـود. به نظرم این معاونت به‌شـدت نیاز دارد از درون، حضور کم‌رنگ خود را آسیب‌شناسی کند».

او با تقدیر از عملکرد معاونت نسبت به استرداد لایحه منع خشونت می‌گوید: «لایحه منع خشونت علیه زنان، سال گذشته به دلیل تغییرات اساسی که مجلس روی مواد آن انجام داد، ابتدا با موضع‌گیری مناسـب شـخص معاون امور زنان و خانواده روبه‌رو شد و درخواست اسـترداد از مجلس دادند. تصویر معاونت هنگام تقاضا برای مستردکردن لایحه‌ای دیگر شبیه نسخه ۱۴ سال قبلِ خودش نبود، تصویر مناسبی از یک معاونت پیگیر بود، اما عکس‌العمل‌ها و بازنمایی‌هایی این‌چنینی دیگر تکرار نشـد. همین الان هم یک سال می‌شود که عملا لایحه بلاتکلیف است و به‌جای اطلاع‌رسانی از سوی معاونت امور زنان، باید منتظر پاسخ از سوی کمیسیون اجتماعی مجلس باشیم».

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
(سهامی خاص)

موضوع: آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای
شماره : 0501210433122-DT2

شناسه : ۲۳۰۷۲۳۵
نوبت اول

تقاضای شماره : ۰۴۳۳۱۲۲-۲۱-۰۱/ خرید ۷۰۰ بشکه تعلیق شکن حوزه آب تیمور
(مناقصه عمومی مرحله اول) (خرید کالای داخلی- واحد عمومی)

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در نظر دارد کالای مورد نیاز خود را مطابق جدول زیر بصورت فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تأمین نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه، از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

قلم	شرح قلم	مقدار کالا	واحد	شماره فراخوان سامانه ستاد	مبلغ تضمین (ریال)
۱	DEMULSIFIER, DOMESTIC PRODUCT FOR DEWATERING & DESALTING OF/WET CRUDE OIL & BREAKING WATER IN OIL EMULSIONS/DEMULSIFIER, DOMESTIC PRODUCT FOR DEWATERING & DESALTING OF/WET CRUDE OIL & BREAKING WATER IN OIL EMULSIONS/TO PRODUCT DRY CRUDE OIL WITH SALT&WATER CONTENTS LESS THAN:/29G/M3 & 0.05VOL% RESP. LAB. TEST(90%EFFCY. COMAPARED TO THE/REFERENCE DEMULSIFIER)&FIELD TEST ARE NECSSRY FOR CONFIRM. &/SELEC. OF DEMULSIFIER. MANUFACTURER,TRADE MARK,PRODUCT NO.,/(PRODUCT & EXPIRY)DATE,SP. GRAVITY OF PRODUCT, CAPACITY(LIT)/WEIGHT(KG),ORDER NO., MESC NO. TO BE TAGGED ON BODY OF DRUMS/NOTE: MATERIAL SAFETY DATA SHEET(MSDS)&TECH. DATA SHEET(TDS)/& TECHNICAL REPORT(TR) ARE ESSENTIAL FOR TECH. EVALUATION./PALLETIZED ON REINFORCED PVC PALLETS/METAL STRAPPED(2 NUMBERS HORIZONTALLY &2 NUMBERS VERTICALLY)/SUPPLIERS MUST GUARANTEE THEIR PRODUCTS FOR AT LEAST 2 YEARS/REF. NISOC/NIOC APPROVED VENDOR LIST./MCAPF: 91/315/311403, RELATED STANDARD COMMITTEE-/AGREEMENT(M-CH-276)(01/05)/FOR AHWAZ ASMARI, CRUDE OIL/FOR AHWAZ BANGESTAN, CRUDE OIL/FOR AHWAZ BANGESTAN 3, CRUDE OIL/FOR AB-TEYMOUR, CRUDE OIL/FOR AZADEGAN, CRUDE OIL/FOR AGHAJARI, CRUDE OIL/FOR BIBI-HAKIMEH 1, CRUDE OIL/FOR BIBI HAKIMEH 2, CRUDE OIL/FOR BINAK, CRUDE OIL/FOR GACHSARAN 1, CRUDE OIL/FOR GACHSARAN 2, CRUDE OIL/FOR HAFTKEL NAFTSAFID, CRUDE OIL/FOR HAFT-SHAHIDAN, CRUDE OIL/FOR KARANJ, CRUDE OIL/FOR KUPAL, CRUDE OIL/FOR LAB SEFID, CRUDE OIL/FOR MARUN 1 TO 4, CRUDE OIL/FOR MARUN 5, CRUDE OIL/DEMULSIFIER, IN 200 LITRE DRUMS	۷۰۰	DR	۲۰۰۵۰۹۲۲۸۸۰۰۰۸۰۸	۴۵,۷۹۲,۰۰۰,۰۰۰
	تامین کالا از تأمین کنندگان و سازندگان موجود در فهرست بلند منابع واحد دستگاه مرکزی (AVL) وزارت نفت به منظور تأمین کالا و تجهیزات مورد نیاز صنعت نفت الزامی است.				

لذا کلیه مناقصه گرانی که فعالیت آنها مرتبط با شرح کالای مورد درخواست می باشد می توانند ظرف مدت ۱۴ روز از چاپ آگهی نوبت دوم با مراجعه به سامانه تدارک الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir، نسبت به چاپ و تکمیل فرم های شماره ۱و۲ شامل تعهدنامه ارائه کالا و خدمات پس از فروش، اقدام نمایند و می بایست ظرف مدت ۱۴روز پس از اتمام مهلت اولیه، نسبت به بارگذاری فرم های مذکور به همراه مدارک و مستندات تکمیلی مطابق با استانداردهای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب و بر اساس موارد مندرج در جدول ارزیابی کیفی (برای معاملات بیشتر از بیست برابر نصاب معاملات متوسط) در سامانه ستاد اقدام نمایند.
• شرط دریافت اسناد مناقصه توسط مناقصه گران کسب امتیاز حداقل ۶۰ از ۱۰۰ در ارزیابی کیفی می باشد. "دریافت امتیاز مذکور بر اساس شاخص های اعلام شده در جدول ارزیابی کیفی می باشد."
• اسناد و مدارک مناقصه پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه، از طریق سامانه ستاد در دسترس مناقصه گران واجد شرایط قرار خواهد گرفت.
• با وصول حداقل دو فقره پیشنهاد معتبر در موعد زمانبندی مناقصه گشایش پاکات انجام می شود.
• کلیه مدارک ارزیابی کیفی در قالب یک فایل PDF در سامانه ستاد بارگذاری گردد. ضمناً مدارک بصورت دسته بندی شده و منطبق با شاخص های اعلام شده (توان مالی/ ارزیابی و تجارب قبلی/ استانداردها) بارگذاری گردند.
واحد عمومی اداره تدارکات خرید کالای داخلی (۲۴۶۷۳-۳۴۱-۰۶۱)
واحد عمومی اداره تدارکات خرید کالای داخلی (تلفن ۲۵۱۳۲-۳۴۱-۰۶۱)
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۴۱۹۳۴-۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷-۰۲۱ و ۸۵۱۹۳۷۶۸-۰۲۱

انستیتو پاستور ایران
INSTITUT PASTEUR D'IRAN

سرکار خانم سارا علی حسین زاده
کارشناس آزمایشگاه

نظر به اینکه بر اساس رای قابل پژوهش شماره ۰۱۱۰۱۲۱۰۱۲۴۰۴۰۰۰۸۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ هیات‌بدوی تخلفات‌اداری کارمندان‌انستیتو‌پاستور‌ایران به علت غیبت غیر موجه بـه مجازات اخراج از انستیتو پاستور ایران محکوم شده اید و به آدرس موجود در پرونده پرسنلی شناخته نشده اید به استنـاد ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی مـدنی مراتب از طـریق درج در آگهی بـه شمـا ابلاغ می گردد تا چنـانچه به رای صـادره اعتـراض دارید حداکثر ظـرف مدت یک مـاه از تاریخ نشر این آگهی اعتـراض خود را در یکی از روزهای اداری به این هیات به نشانی تهران- خیابان پاستور- پـلاک ۶۹- کـد پستی ۱۳۱۶۹۴۳۵۵۱ ارسـال نمـائید.
بدیهی است پس از مهلت مقرر، رای فوق قطعی و لازم الاجرا خواهد بود.

هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان
انستیتو پاستور ایران

شناسه آگهی ۲۳۰۸۴۴۴
م الف ۲۴۵۵